

متن پرسش

با سلام ممنون از جوابای خوبتون: بنده در دروس معرفت نفس و عرفان مسئله عینیت حق و خلق را شنیدم. در فلسفه عینیت به عینیت حقیقت و رقیقت توجیه می شود اما سوال من اینجاست که عرفای شامخ عینیت حق و خلق را به چه معنا و به کدام یک از انواع حمل توجیه می کنند. بعضی حمل محیط و محاط را هم عنوان کردن.. بهر حال در عرفان این مسئله را چطور می دانند؟؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این موضوع را باید در فصّ هودی پس از طی فصوص قبلی دنبال کنید. عینیت حق با خلق در عین اطلاق حق مطرح است با این نگاه که جز حق در صحنه نیست و لذا حضرت حق در مظهریت عین ثابت‌های مخلوقات ظهور دارد در عین اطلاق، که این تنها از طریق شهود به دست می‌آید و نه با تعقل. به عنوان مثال ظهور دریا در موج که نه موجب دوگانگی می‌شود و نه موج، دریا را محدود می‌کند. ولی به قول مولوی: «ای برون از گفت و قال و قیل من / خاک بر فرق من و تمثیل من». موفق باشید